విశ్వమందు విభుడు వెలుగొందుచుండును
విభునియందు విశ్వము వెలుగుచుండు
విశ్వ విభుల మైత్రి విడదీయరానిది
వినుడు భారతీయ వీర సుతుడ!

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈనాడు కేరళవారికి పవిత్రమైన, దివ్యమైన, భవ్యమైన, నవ్యమైన ఓణం పర్వదినం. వేకువజామున లేచి అభ్యంగన స్నాన మాచరించి, నూతన వస్త్రములు ధరించి, భగవన్నామ స్మరణ గావించుకుంటూ, దేవాలయాలను సందర్శిస్తూ, పవిత్రమైన కర్మలనాచరిస్తూ కేరళ ప్రజలు ఈ ఓణం పండుగను భక్తి, శ్రద్ధలతో జరుపుకుంటారు. కొందరు రామాయణమును కూడా పారాయణం చేస్తుంటారు.

పూర్వము కేరళ రాజ్యమును పరిపాలించిన బలి చక్రవర్తి ప్రజలను కన్నబిడ్డలవలె ప్రేమిస్తూ, వారికి సేవలు చేస్తూ వచ్చాడు. ప్రజలు కూడా బలిచక్రవర్తిని ఎంతో ప్రేమిస్తూ, ఆయనపై ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకొని తమ జీవనం సాగిస్తూ వచ్చారు. బలిచక్రవర్తి అనేక యజ్ఞయాగాది క్రతువులను ఆచరించాడు. ఒక పర్యాయము అతనొక గొప్ప యజ్ఞమును తలపెట్టి, ఆ సందర్భమున ప్రజలకొక వాగ్దానం చేశాడు, "ఎవరేది కోరితే వారికది నేను తప్పక అందిస్తాను", అని. ఇది విన్నటువంటి విష్ణుమూర్తి వామనరూపుడై యాగశాల కేతెంచాడు. కొబ్బరాకుల గొడుగు పట్టుకొని చిన్న పిల్లవాని రూపంలో యాగశాలలో ప్రవేశిస్తున్న విష్ణుమూర్తి తేజస్సును, దివ్యకాంతిని, ప్రకాశమును చూసి బలిచక్రవర్తి కుమార్తెయైన రత్నావళి ఆశ్చర్య చకితురాలై, "ఆహా! ఎవరీ దివ్యతేజోమూర్తి? ఇంతటి గొప్ప కాంతి కలిగిన బాలుడు నా కుమారుడుగా పుట్టి వుంటే ఎంత బాగుండును!" అని అనుకుంది. ఈవిధంగా ఎవరికి వారు అతని దివ్య తేజస్సును మంత్రముగ్ధులై తిలకించుచుండగా వామనమూర్తి యాగశాలలో ప్రవేశించి వేదికను సమీపించాడు. బలిచక్రవర్తి లేచి అతనికి గొప్పగా స్వాగతం పలికి, ఉచితాసనంలో ఆసీనుని గావించి, "మీరెందుకోసం వచ్చారు? నానుండి దేనిని ఆశించి వచ్చారు?' అని అడిగాడు. "అయ్యా, బలిచక్రవర్తీ! నాకు మూడడుగుల నేల ఇస్తే చాలు. ఇంకేమీ అక్కరలేదు" అన్నాడు, వామనమూర్తి. బలిచక్రవర్తి ఆశ్చర్యచకితుడై "ఇంతేనా! సరే, తీసుకోండి", అన్నాడు. వామనుడు ఒక అడుగుతో ఆకాశమంతటినీ ఆక్రమించాడు. రెండవ అడుగు వేసేటప్పటికి అతని పాదము భూమి అంతటా నిండిపోయింది. "మూడవ అడుగు ఎక్కడ వేయాలి?' అని అడిగాడు. అప్పుడు బలిచక్రవర్తి, "స్వామీ! మీరడిగినది మూడడుగుల నేల. కాని, రెండడుగులతో భూమ్యాకాశాలను రెండింటినీ ఆక్రమించారు. ఇంక, మూడవ అడుగుకు సరిపడేంత స్థలము నేనెక్కడినుండి తెచ్చేది! ఆ మూడవ అడుగు నా తలపై పెట్టండి", అని ప్రార్థించాడు. అప్పుడు వామనుడు అతని తలపై తన పాదం పెట్టి అతనిని పాతాళానికి పంపించాడు. "అతను పాతాళలోకానికి ఎట్లా పోయాడు?" అని మీరనుకోవచ్చును. మొదటి రెండు అడుగులు అంత పెద్దవిగా, అంత బలమైనవిగా ఉన్నప్పుడు మూడవ అడుగుకూడా అదేవిధంగా ఉంటుంది కదా! తలపై పాదం పెట్టేటప్పటికి బలి పాతాళానికి దిగిపోయాడు.

ఇంతేగాకుండా, దీనికి మరికొన్ని కారణాలు కూడా లేకపోలేదు. బలిచక్రవర్తి చాలా గొప్పవాడే, వినయ విధేయతలు గలవాడే, మహాభక్తుడే! కాని, అతనిలో కొంత అహంకారం ఉండినాది. భగవంతుడు దేనినైనా సహిస్తాడుగాని క్రోధము, అహంకారము ఈ రెండూ ఉన్నటువంటివానిని మెచ్చుకోడు. ఏమిటీ అహంకారము? ఏమి చూసుకొని నీవు అహంకార పడుతున్నావు? దేహసౌందర్యమా? ఇంద్రియ పటుత్వమా? బుద్ధిబలమా? ఆస్తిపాస్తులా? ఇవేవీ శాశ్వతం కావు. అహంకారము అనేక దుర్గుణాలకు కారణమవుతుంది.

భగవంతుడు ప్రతి మానవునికి సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలనే అత్యంత పవిత్రమైన అయిదు గుణముల నిచ్చాడు. వీటిని నీవు అభివృద్ధి పరచుకో. ఇవే మానవుని పంచప్రాణములు. క్రోధము, అసూయ, ద్వేషము ఇత్యాది దుర్గుణాలు పశు లక్షణాలు. ఇటువంటి పశులక్షణాలు కలిగినవాడు మానవుడెట్లవుతాడు? మానవుడనగా సద్గుణములతో కూడినవాడు అని అర్థం. నీవు సత్యాన్ని అనుసరించు. Truth is God (సత్యమే దైవం). ప్రేమను సాధించు. Love is God. Live in love (ప్రేమయే దైవం. ప్రేమలో జీవించు). నీలోనే ఉన్నటువంటి పవిత్రమైన గుణములను నీవు ఆవిర్భవింపజేసుకోవడం లేదు. అంతర్ముఖంగా ఉన్నవాటిని వదలిపెట్టి బహిర్ముఖమైన విషయాలను నీవు అనుసరిస్తున్నావు. పెట్టె చూస్తే అది ఇనుపపెట్టె. కాని, లోపల ఉన్నటువంటివి విలువైన వజ్రాలు. నీవు విలువనిచ్చేది పెట్టెకు కాదు; పెట్టెలో ఉన్న నగలకు విలువ నిస్తున్నావు. ఈ దేహముకూడా ఒక ఇనుపపెట్టె వంటిది. ఇందులో సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలనే విలువైన నగలున్నాయి. పాంచభౌతికమైన ఈ దేహము ఏదో ఒకనాటికి అంత్యమయ్యేదే!

పాంచభౌతికము దుర్బలమైన కాయంబు
ఎప్పుడో విడిచేది ఎఱుక లేదు
శత వర్షముల దాక మితము చెప్పిరిగాని
నమ్మరాదా మాట నెమ్మనమున
బాల్యమందో మంచి ప్రాయమందో
ముదిమియందో ముసలియందో
ఊరనో అడవినో ఉదకమధ్యంబునో
ఎక్కడో విడిచేది ఎఱుక లేదు

తుమ్మినంతలో తూలిపోవు తొమ్మిది చిల్లుల తోలుబొమ్మ ఇది. ఇటువంటి అస్థిరమైన దేహాన్ని నీవు నమ్ముకొని, దీని లోపలున్న విలువైన నగలను విస్మరిస్తున్నావు. కనుకనే, అశాంతికి గురి అవుతున్నావు. ఒక కోటీశ్వరునిదగ్గరకు వెళ్ళి, 'అయ్యా! నీకు అన్నీ వున్నాయి కదా! మరి శాంతి ఉందా?' అని అడుగు. 'నాకు అన్నీ ఉన్నాయిగాని, శాంతి లేదు', అంటాడు. బయట ఎక్కడ చూసినా 'పీసెస్' (Pieces) ఉన్నాయికాని, 'పీస్' (Peace) లేదు. శాంతి నీలోనే ఉన్నది. కాబట్టి, నీలోనే నీవు వెతుక్కో. అదే నీ కర్తవ్యం. దానిని నీవు విస్మరించి అల్పమైన, తుచ్ఛమైన కోరికలను నీవు కోరుతున్నావు. నీలోనే ఉన్న పవిత్రమైన గుణములను నీవు సాధించినప్పుడు నిత్య సత్యమైన శాంతిని నీవు అనుభవించగలవు.

సత్య ధర్మ ప్రేమ శాంతులు లేకున్న
విద్యలన్నియు నేర్చిన విలువ సున్న
సత్య ధర్మ ప్రేమ శాంతులు లేకున్న
దాన ధర్మాల సార్థకత సున్న
సత్య ధర్మ ప్రేమ శాంతులు లేకున్న
పదవుల నేలిన ఫలము సున్న
సత్య ధర్మ ప్రేమ శాంతులు లేకున్న
బహుళ సత్కార్య లాభంబు సున్న

సత్య, ధర్మ, ప్రేమ, శాంతులే మనకు నిజమైన, శాశ్వత మైనటువంటి ఆస్తి. కేరళలో ప్రజలు ఇట్టి పవిత్రమైన గుణములు కలిగి దైవాన్ని ఆరాధిస్తూ వచ్చారు. బలి చక్రవర్తిని వామనమూర్తి పాతాళానికి త్రొక్కడంలో అంతరార్థమేమిటి? అతనియందున్న అహంకారాన్ని త్రొక్కివేశాడు. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి ప్రజలందరూ కన్నులు తెరిచి అహంకారాన్ని విడిచిపెట్టారు. అందుచేతనే ఇప్పటికికూడను కేరళ చాలా ప్రశాంతమైన, పవిత్రమైన, పచ్చదనంతో కళకళలాడే ప్రదేశంగా పేరు తెచ్చుకుంది.

వామనమూర్తి బలిని పాతాళానికి పంపినప్పుడు ప్రజలు,"అయ్యో, మా చక్రవర్తి మాకు దూరమైనాడే! ఇక మాకెవరు దిక్కు?' అని చాలా బాధపడ్డారు. అప్పుడాయన, "ప్రతి సంవత్సరము ఇదే రోజున వచ్చి నేను మిమ్మల్ని చూసి వెళతాను', అని వాగ్దానం చేశాడు. అదియే ఈ ఓణం. ఈరోజున తాను వచ్చి అందరినీ ఆశీర్వదించి వెళుతుంటాడు.

ప్రతి మానవునికి ఏవో కొన్ని చింతలుంటాయి. అయితే, కేరళ ప్రజలకు లౌకికమైన వాంఛలు తక్కువ. అందుచేత, వారికి ఎక్కువ చింతలు లేవు. ఒకరితో ఒకరు అన్యోన్యంగా, అనుకూలంగా మెలగుతుంటారు. మధ్యమధ్య ఏవో కొన్ని భేదాలు కలుగవచ్చు. కాని, అవన్నీ 'పాసింగ్ క్లౌడ్స్'. నిజంగా కేరళ ప్రజలు చాలా నిర్మల, నిశ్చల, నిస్స్వార్థ హృదయులు. వాళ్ళను ఇతరులు ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి. వాళ్లకు ఎన్ని పనులున్నప్పటికీ ప్రొద్దున్న, సాయంకాలము విభూతి పెట్టుకొనక, దేవాలయాలను సందర్శించక ఉండలేరు. ఇట్టి పరిస్థితులయందుకూడను కేరళ రాష్ట్రము కమ్యూనిస్టు రాష్ట్రమంటారు. 'కమ్యూనిస్టు' కాదు; 'కమ్-యు-నెక్స్‌ట్' (Come-you-next)! వాళ్లలో ఉన్న పవిత్రమైన భావములే వాళ్లను దైవానికి దగ్గరగా చేర్చుతున్నాయి. ఈ ఓణం పండుగనాడు వాళ్ళు దేవాలయాలకు వెళ్ళి పూజలు చేస్తుంటారు. ప్రత్యేకించి బాలకృష్ణుని మందిరానికి అధికసంఖ్యలో వెళుతుంటారు. భక్తిపాటలు పాడుకుంటూ ఆనందాన్ని అనుభవిస్తుంటారు. అయితే, ఈ ఆధునిక యుగ ప్రభావంచేత చాలామందిలో కొంతవరకు మార్పు వచ్చింది. కాని, పూర్వం వాళ్ళెప్పుడుకూడను నిశ్చల, నిర్మల హృదయులై ఉండేవారు. అందరికీ మంచి జరగాలని కోరుకునేవారు. భగవంతునికి ఇష్టం లేని కోరికలు

వాళ్లు ఏమాత్రము కోరుకునేవారు కాదు. "లోకాస్సమస్తా స్సుఖినో భవంతు" అన్న విశాలమైన భావాన్ని కలిగియున్నటువంటి కేరళ ప్రజలు నిజంగా చాలా ఉత్తములు.

విద్యార్థులారా! మంచితనము ఎప్పటికీ మంచి ఫలితాలనే ఇస్తుంది. "మనస్సుకు మనస్సు సాక్షి. దేహానికి గుణము సాక్షి. మూఢునకు మూర్ఖం సాక్షి." మనము మూర్ఖంగా ప్రవర్తించకూడదు. వివేకంతో విచారణ చేయాలి. అది కేవలం వ్యక్తిగతమైన విచారణ కాకుండా సామాజికపరమైన విచారణగా ఉండాలి. మూర్ఖంగా ప్రవర్తిస్తే అపకీర్తి పాలవుతాము. చక్కగా చదువుకోండి. చదువులో మంచి మార్కులు రావాలి. చదువులోనే కాకుండా నడతలోకూడా మంచితనం ఉట్టిపడాలి. Character is real life. Character is real education (సత్శీలమే నిజమైన జీవితం. సత్శీలమే నిజమైన విద్య) కాబట్టి, సత్శీలాన్ని మనము సాధించాలి. పిల్లలు ఒకరిని చూసి ఒకరు ఏదో ఊహించుకొని, అనుకరించడానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు. ఈవిధంగా అనుకరించడం చాలా చెడ్డ గుణం. సత్శీలాన్ని పోషించుకొనే నిమిత్తం మీరు సత్సంగంలో ప్రవేశించండి.

సత్సంగత్వే నిస్సంగత్వం నిస్సంగత్వే నిర్మోహత్వం
నిర్మోహత్వే నిశ్చలతత్త్వం నిశ్చలతత్త్వే జీవన్ముక్తిః

Tell me your company, I shall tell you what you are (నీ స్నేహితులెలాంటివారో చెబితే నీవు ఎలాంటివాడవో నేను చెబుతాను). కనుక, నీవు సత్సంగంలో చేరాలి. అప్పుడే నీవు మంచివాడవుగా తయారు కాగలవు. మంచితనమును మనము ఎక్కడి నుండో కొనితెచ్చుకోవలసిన పనిలేదు. అది మన యందే ఉన్నది. మనము దానిని అభివృద్ధిపరచు కోవాలి. చిన్న మొక్క పెద్ద వృక్షముగా పెరగడానికి మనం ఎంత ప్రయత్నం చేయాలో మనలో ఉన్న మంచిని పెంచుకునే నిమిత్తం అంత ప్రయత్నం చేయాలి. మీ తల్లిదండ్రులకు, మీ సమాజానికి, మీ దేశానికి మీరు మంచిపేరు తెప్పించాలి. మన భారత దేశానికి 'హిందూ (HINDU) దేశమని' పేరు.

H - Humility (వినయము)
I - Individuality (వ్యక్తిత్వము)
N - Nationality (జాతీయ భావము)
D - Devotion (భక్తి)
U - Unity (ఐకమత్యము)

ఈ ఐదక్షరములకు తగినట్లుగా మన నడతను తీర్చిదిద్దుకున్నప్పుడే మనము నిజంగా మానవుల మవుతాము. మానవాకారాన్ని ధరించి పశువులవలె ప్రవర్తించడం పొరపాటు. నీలో ఏవైనా పశుగుణాలు తలెత్తితే, "నేను పశువును కాను. నేను మనిషిని", అని నిన్ను నీవు హెచ్చరించుకోవాలి. నీవు మానవుడవు. కాబట్టి, మానవతా విలువలను పోషించుకోవాలి. ఈనాటి మానవునిలో మానవతా విలువలే లేకుండా పోతున్నాయి; పశులక్షణాలు విజృంభిస్తున్నాయి. ఎక్కడికి పోయినా, ఎవరిని చూసినా అందరూ ఆశించేది ఒక్కటే – డబ్బు! డబ్బు! డబ్బు! అంతా డబ్బుతోనే ముడిపడివుంది. ఏమిటీ డబ్బు! Money comes and goes but morality comes and grows (డబ్బు వచ్చి పోయేటటువంటిది. నైతిక శక్తి వచ్చి అభివృద్ధి చెందేటటువంటిది). కాబట్టి, నైతిక విలువలను పోషించుకోవాలి. అప్పుడే మనం నిజమైన మానవులుగా తయారవుతాము. ఈవిధంగా మనము మంచితనాన్ని నేర్చుకొని, మంచిగా బ్రతికి మంచి పేరును సంపాదించుకోవాలి. మంచితనమునుండి మాధవత్వానికి ప్రయాణించాలి. మొట్టమొదట మనం తీసుకునే 'ఫుడ్డు' (ఆహారం) సరియైనదిగా ఉండేటట్లు చూసుకోవాలి. 'ఫుడ్డు' మంచిగా ఉన్నప్పుడే 'హెడ్డు' (మతి) మంచిగా ఉంటుంది. 'హెడ్డు' మంచిగా ఉన్నప్పుడే మనకు 'గాడ్' (దైవం) సాక్షాత్కరిస్తాడు. మనము తీసుకునే ఆహారము సాత్త్వికమైనదిగా ఉన్నప్పుడే భగవంతుని పొందడానికి వీలవుతుంది. ఈనాడు ఎక్కడ చూసినా 'పొల్యూషన్' (కాలుష్యం) పెరిగిపోయింది. మనము పీల్చే గాలి, త్రాగే నీరు, తినే తిండి, చేసే పనులు అన్నీ కలుషితమైపోయినాయి. వీటిని మనం పరిశుద్ధం చేసుకోవడానికి చేయవలసిన సాధన ఒక్కటే. అదే భగవత్ప్రార్థన. కాలుష్యాన్ని నిర్మూలించుకొని హృదయాన్ని పవిత్రం గావించు కున్నప్పుడే మనము నిజమైన మానవుల మవుతాము. 'ప్యూరిటీ'ని సాధించినప్పుడే 'డివినిటీ' మనకు లభిస్తుంది. 'యూనిటీ' ఉన్నచోటే 'ప్యూరిటీ' ఉంటుంది. కాబట్టి 'యూనిటీ', 'ప్యూరిటీ', 'డివినిటీ' ఈ మూడింటి మధ్యగల సన్నిహిత సంబంధమును మీరు మనస్సులో పెట్టుకోవాలి. ఈవిధమైన పవిత్ర భావములు మనలో ఆవిర్భవించినప్పుడే మన భారతదేశము బాగుపడుతుంది.

ప్రాచీనకాలమునుండి పుణ్యభూమి, త్యాగభూమి, యోగభూమిగా పేరు గాంచిన మన భారతదేశము ఈనాడు భోగభూమిగా మారిపోతుండాది. మనకు ముఖ్యంగా కావలసింది త్యాగము. త్యాగమంటే ఏమిటి? ఇల్లూ వాకిళ్లనూ, ఆలుబిడ్డలనూ వదలిపెట్టి అడవికి వెళ్లడం కాదు. నీ కోరికలనుండి వచ్చినటు వంటి ఫలితాన్ని నీవు త్యాగం చేయాలి. అదే నిజమైన త్యాగము. పిచ్చిపిచ్చి కోరికలను మనము దూరము చేసుకోవాలి. అప్పుడే మన హృదయము తెల్లటి వస్త్రంగా తయారవుతుంది. అటువంటి పరిశుద్ధమైన, పవిత్రమైన హృదయాన్నే భగవంతుడు ఇష్టపడతాడు. భగవంతుడు నీనుండి దేనినీ ఆశించడు. ఆయనకు ఎట్టి ఆశలూ లేవు. ఆశలున్నది మీకే. మీ కోరికలను మీరు మంచిగా మార్చుకుంటే భగవంతుడు ఎంతో ఆనందిస్తాడు. అప్పుడే మీ మనస్సుకు, మీ కుటుంబానికి, మీ సమాజానికి, మీ దేశానికి శాంతి, సౌఖ్యములు కలుగుతాయి. మొట్టమొదట మనం మన కుటుంబంలో శాంతిని నెలకొల్పుకోవాలి. తరువాత దానిని సమాజానికి ప్రసరింపజేయాలి. సమాజము బాగుపడినప్పుడే దేశము బాగుపడుతుంది. దేశానికి శాంతి కావాలంటే మొట్టమొదట వ్యక్తిస్థాయిలో శాంతి ఏర్పడాలి. వ్యక్తిలో శాంతి ఉన్నప్పుడే ప్రపంచంలో శాంతి సాధ్యపడుతుంది. వ్యక్తిలోనే శాంతి లేనప్పుడు ప్రపంచంలో శాంతి ఎలా ఉంటుంది?

విద్యార్థులారా! విద్యార్థినులారా! మీరు దేశము యొక్క శాంతిని కోరండి. మన భారతదేశము ఎంతో గొప్పది. ప్రాచీన కాలమునుండికూడను శాంతికోసం పాటుపడుతూ వచ్చింది. కాని, ఈనాడు పాశ్చాత్య నాగరితా వ్యామోహము ఆవరించడంచేత స్వమత విజ్ఞానము సన్నగిల్లి, 'పీస్' (శాంతి) అనేది కాస్తా 'పీసెస్' (ముక్కలు) అయిపోయింది. మనయందున్న 'పీస్'ను మనము 'పీసెస్'గా మార్చుకోకూడదు. మన సంస్కృతిని విస్మరించకూడదు. హృదయంలో శాంతిని నిలుపుకోవాలి. నిరంతరం ఆనందంగా ఉండాలి. మీ పెదవులపై చిరునవ్వులు చిందులు వేయాలి. ఎలాంటి పరిస్థితియందుకూడను మీరు 'కేస్ట్రాయిల్ ఫేస్' పెట్టకూడదు. నవ్వుతూ నవ్వుతూ ఉండాలి. మిమ్మల్ని చూసినప్పుడు ఎదుటి వ్యక్తికి కూడా ఎంతో ఆనందం కలగాలి. నవ్వుతూ నవ్విస్తూ జీవితాన్ని గడపాలి. మనం ఆనందంగా ఉండి ఇతరులకు ఆనందం పంచాలి. ఈవిధమైన సద్గుణములతో తమ జీవితాన్ని గడుపుతూ వచ్చారు, ఆనాటి భారతీయులు. ఈనాడు కూడా అటువంటివారికి తక్కువేమీ లేదు. కాని, ఆర్థిక పరిస్థితిలో కాస్త వెనుకబడి ఉన్నారు. హృదయం మాత్రం చాలా విశాలంగానే ఉన్నది. హృదయాన్ని విశాలం గావించుకున్నప్పుడు మనం ఎంతటి ఘన కార్యమునైనా సాధించవచ్చును.

ఈ 'ఓణం' పర్వదినము హృదయాన్ని విశాలం గావించుకునే నిమిత్తమై ఏర్పడినటువంటిదనే సత్యాన్ని మీరందరూ గుర్తించాలి. వ్యక్తి స్థాయిలో, కుటుంబ స్థాయిలో మనము ఆనందాన్ని అనుభవించి, ఆ ఆనందాన్ని సమాజానికి పంచాలి. అప్పుడు అందరు కూడను ఆనందంగా ఉంటారు. 'హేపీనెస్ ఈజ్ యూనియన్ విత్ గాడ్' (దైవంతో తాదాత్మ్యం చెందడమే ఆనందము). అట్టి ఆనందాన్ని మీరు సాధించండి. ప్రేమతో ఒకరికొకరు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహముల నందించుకుంటూ అందరూ కలసి మెలసి ఉండండి. ఒకరి నొకరు ప్రేమతో 'హలో హలో... ' అని పలుకరించుకుంటూ అందరూ ఏకం కావాలేగాని, ఒకరికొకరు 'గుడ్ బై' చెప్పి విడిపోకూడదు. 'గుడ్ బై' చెప్పడం చాలా తప్పు. నీవు 'గుడ్ బాయ్'గా రూపొందాలి. ఆవిధమైన పవిత్రతను మీరు పోషించుకోవాలి. కాలము చాలా విలువైనది. కాలాన్ని వ్యర్థం చేస్తే జీవితమే వ్యర్థమైపోతుంది. కాబట్టి, కాలాన్ని వ్యర్థం గావించకూడదు.

ఇంకా జరుగవలసిన కార్యక్రమం ఉంటున్నది. కాబట్టి, నేను ఎక్కువగా మాట్లాడి మీకు ఇబ్బంది కలిగించను.

(2006 సెప్టెంబరు 5వ తేదీ సాయంత్రం సాయికుల్వంత్ సభామండపంలో ఓనం సందర్భంగా భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసం)